

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végso előterjesztői indokolás az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egyeséges Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló 2020. évi CLIII. törvényhez	101
Végso előterjesztői indokolás az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről és az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerkekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosításáról szóló 2020. évi CLIV. törvényhez	102
Végso előterjesztői indokolás az 1998. évi L. törvénnyel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószerke és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló 2020. évi CLV. törvényhez	104
Végso előterjesztői indokolás az egyrészlől az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészlől a Tunéziai Köztársaság közötti társulást létrehozó Euromediterrán Megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2020. évi CLVI. törvényhez	105
Végso előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és a Kambodzsai Királyság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló 2020. évi CLVII. törvényhez	106
Végso előterjesztői indokolás a Pannon Egyetemért Alapítványról, a Pannon Egyetemért Alapítvány és a Pannon Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló 2020. évi CLVIII. törvényhez	108
Végso előterjesztői indokolás a rákosmezei Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánításáról szóló 2020. évi CLIX. törvényhez	109
Végso előterjesztői indokolás az egyes energiahatékonysági tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi CLX. törvényhez	110
Végso előterjesztői indokolás a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról 2020. évi CLXI. törvényhez	117

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végso előterjesztői indokolás a számviteli törvényhez kapcsolódó, sajátos számviteli szabályokat tartalmazó kormányrendeletek módosításáról, valamint az adótanácsadók, adószakértők és okleveles adószakértők nyilvántartásba vételéről és továbbképzéséről szóló kormányrendelet módosításáról szóló 616/2020. (XII. 21.) Korm. rendelethez	120
Végso előterjesztői indokolás az egyes beruházásokkal összefüggő kormányrendeletek módosításáról szóló 617/2020. (XII. 21.) Korm. rendelethez	121

Tartalomjegyzék

Végző előterjesztői indokolás a kábítószerekkel és pszichotróp anyagokkal, valamint az új pszichoaktív anyagokkal végezhető tevékenységekről, valamint ezen anyagok jegyzékre vételéről és jegyzékeinek módosításáról szóló 66/2012. (IV. 2.) Korm. rendelet módosításáról szóló 620/2020. (XII. 21.) Korm. rendelethez	121
Végző előterjesztői indokolás a Vidékháló Telekommunikációs Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt” reorganizációjához szükséges kormányzati intézkedésekről szóló 621/2020. (XII. 21.) Korm. rendelethez	122

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás a végfelhasználási energiamegtakarítással kapcsolatos adatszolgáltatásról szóló 17/2020. (XII. 21.) MEKH rendelethez	123
--	-----

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás a területrendezési tervek készítésének és alkalmazásának kiegészítő szabályozásáról szóló 9/2019. (VI. 14.) MvM rendelet módosításáról szóló 20/2020. (XII. 21.) MvM rendelethez	124
Végző előterjesztői indokolás a Tej Szakmaközi Szervezet és Terméktanácsnál működő Közösségi Marketing Alapba történő befizetéséről szóló piacszerkezési intézkedés kiterjesztéséről szóló 67/2020. (XII. 21.) AM rendelethez	125
Végző előterjesztői indokolás a jogi szakvizsgáról szóló 5/1991. (IV. 4.) IM rendelet módosításáról szóló 16/2020. (XII. 21.) IM rendelethez	126

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló 2020. évi CLIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének (a továbbiakban: ENSZ) Kábítószer Bizottsága (Commission on Narcotic Drugs, a továbbiakban: CND) az ENSZ nemzetközi kábítószer-politika kialakítására szakosodott funkcionális bizottsága. A CND évente ülésezik (továbbá lehetőség van évente egyszer ismételt ülés összehívására) székhelyén, Bécsben. A nemzetközi kábítószer-politika alakításán kívül az ENSZ nemzetközi kábítószer-ellenőrzési egyezményeinek felhatalmazása alapján a CND szabályozó funkcióval is rendelkezik: döntéseivel meghatározhatja, mely anyagok kerüljenek nemzetközi ellenőrzés alá.

Az ENSZ kábítószerekkel kapcsolatos egyezményei az egészségre való veszélyességük, a visszaélés kockázata és terápiás értékük alapján osztályozzák a kábítószereket és pszichotróp anyagokat. Az 1961. évi Egységes Kábítószer Egyezmény (a továbbiakban: Kábítószer Egyezmény) négy jegyzékbe sorolja a kábítószereket; a CND a 2019. március 14–22-e között megtartott ülésén hozott négy anyagnak, a 2020. március 2–6. között megtartott 63. ülésén pedig két anyagnak a Kábítószer Egyezmény I. Jegyzékére történő felvételéről. Az egyezmény szerint a részes államok kötelezettsége meghozni azon jogalkotási intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy rendelkezéseit saját területükön hatályba léptessék és végrehajtsák.

A Kábítószer Egyezményt kihirdetése a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény kihirdetéséről szóló 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel történt meg.

Jelen törvénnyel a CND 62/1–4.; valamint a 63/2–3. számú határozatainak a magyar jogrendbe történő átültetése történik meg.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. §-a alapján szükséges az Országgyűlés felhatalmazása a nemzetközi egyezményt módosító határozatok kötelező hatályának elismeréséhez.

A 2. §-hoz

Az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében a módosító határozatokat törvényben kell kihirdetni.

A 3–8. §-hoz

Az ENSZ Kábítószer Bizottsága (CND) a 2019. március 14–22. között megtartott 62. ülésén 62/1. számú döntésével a parafluorobutyrylfentanyl elnevezésű anyagot, 62/2. számú döntésével az ortho-fluorofentanyl elnevezésű anyagot, 62/3. számú döntésével a methoxyacetylfentanyl elnevezésű anyagot, 62/4. számú döntésével a cyclopropylfentanyl elnevezésű anyagot, a 2020. március 2–6. között megtartott 63. ülésén 63/2. számú döntésével a crotonylfentanyl elnevezésű anyagot, 63/3. számú döntésével a valeryl-fentanyl elnevezésű anyagot az Egységes Kábítószer Egyezmény (1961) I. Jegyzékére felvette.

A 9. §-hoz

A törvény hatálybalépéséről rendelkezik.

A 10. §-hoz

Felelős minisztert kijelölő rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás

az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről és az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosításáról szóló 2020. évi CLIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének (a továbbiakban: ENSZ) Kábítószer Bizottsága (Commission on Narcotic Drugs, a továbbiakban: CND) az ENSZ nemzetközi kábítószer-politika kialakítására szakosodott funkcionális bizottsága. A CND évente ülésezik (továbbá lehetőség van évente egyszer ismételt ülés összehívására) székhelyén, Bécsben. A nemzetközi kábítószer-politika alakításán kívül az ENSZ nemzetközi kábítószer-ellenőrzési egyezményeinek felhatalmazása alapján a CND szabályozó funkcióval is rendelkezik: döntéseivel meghatározhatja, mely anyagok kerüljenek nemzetközi ellenőrzés alá.

Az ENSZ kábítószerekkel kapcsolatos egyezményei az egészségre való veszélyességük, a visszaélés kockázata és terápiás értékük alapján osztályozzák a kábítószereket és pszichotróp anyagokat. A pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény (a továbbiakban: Pszichotróp Egyezmény) négy jegyzékbe sorolja a pszichotróp anyagokat.

Az egyezmény szerint a részes államok kötelezettsége meghozni azon jogalkotási intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy rendelkezéseit saját területükön hatályba léptessék és végrehajtsák. A Pszichotróp Egyezmény kihirdetése a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel történt meg. Jelen törvénnyel a CND 62/5–9., továbbá 63/4–13. számú határozatainak a magyar jogrendbe történő átültetése történik meg.

Tekintettel arra, hogy a CND 62/5–9., illetve 63/4–13. számú döntéseiben szerepel többek között a DOC, az AB-FUBINACA, az ADB-FUBINACA, az ADB-CHMINACA és a CUMYL-4CN-BINACA elnevezésű anyagoknak a Pszichotróp Egyezmény jegyzékére vétele, és ezen anyagok szerepelnek az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 2. számú melléklet A) pontja szerinti Jegyzéken, amely a belső jog alapján ugyanolyan megítélés alá eső anyagokat tartalmazza, mint a Pszichotróp Egyezmény I. Jegyzékén szereplő pszichotróp anyagok, az egyezménnyel történő összhang megteremtése érdekében szükséges az érintett öt anyagot törölni a Gytv. említett Jegyzékéről.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. §-a alapján szükséges az Országgyűlés felhatalmazása a nemzetközi egyezményt módosító határozatok kötelező hatályának elismeréséhez.

A 2. §-hoz

Az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében a módosító határozatokat törvényben kell kihirdetni.

A 3–17. §-hoz

Az ENSZ Kábítószer Bizottsága (CND) a 2019. március 14–22. között megtartott 62. ülésén a 62/5–9. számú döntések alapján az ADB-FUBINACA, az FUB-AMB (MMB-FUBINACA, AMB-FUBINACA), a CUMYL-4CN-BINACA, az ADB-CHMINACA (MAB-CHMINACA) és az N-ethylorpentylone (ephylone) elnevezésű anyagokat, 2020. március 2–6. között megtartott 63. ülésén a 63/4–13. számú döntések alapján a DOC, az AB-FUBINACA, az 5F-AMB-PINACA, az 5F-MDMB-PICA, 4F-MDMB-BINACA, a 4-CMC (4-chloromethcathinone, clephedrone), az N-ethylhexedrone, az alpha-PPP, a flualprazolam, az etizolam elnevezésű anyagokat a Pszichotróp anyagokról szóló Egyezmény (1971) I. Jegyzékére felvette.

A 18. §-hoz

A törvény hatálybalépéséről rendelkezik.

A 19. §-hoz

Az Egyesült Nemzetek Kábítószer Bizottsága 2019. március 19-én elfogadott 62/5–62/9. számú határozatainak, valamint 2020. március 4-én elfogadott 63/4.–63/13. számú határozatainak végrehajtásához szükséges intézkedésekről az egészségügyért felelős miniszter gondoskodik.

A 20. §-hoz

A DOC, AB-FUBINACA, az ADB-FUBINACA, az ADB-CHMINACA és a CUMYL-4CN-BINACA elnevezésű pszichotróp anyagokat – azoknak a Pszichotróp Egyezmény Jegyzékére kerülése miatt – szükséges törölni az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvényből.

Végső előterjesztői indokolás

az 1998. évi L. törvénnyel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló 2020. évi CLV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének (a továbbiakban: ENSZ) Kábítószer Bizottsága (Commission on Narcotic Drugs, a továbbiakban: CND) az ENSZ nemzetközi kábítószer-politika kialakítására szakosodott funkcionális bizottsága. A CND évente ülésezik (továbbá lehetőség van évente egyszer ismételt ülés összehívására) székhelyén, Bécsben. A nemzetközi kábítószer-politika alakításán kívül az ENSZ nemzetközi kábítószer-ellenőrzési egyezményeinek felhatalmazása alapján a CND szabályozó funkcióval is rendelkezik: döntéseivel meghatározhatja, mely anyagok kerüljenek nemzetközi ellenőrzés alá.

Az CND 2000. óta 12 anyagnak az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni Egyezmény I. jegyzékére történő felvételéről hozott döntést, amely döntések elismerése eddig nem történt meg hazánk részéről, ezért szükséges az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1998. évi L. törvény módosítása.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***Az 1. §-hoz**

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. §-a alapján szükséges az Országgyűlés felhatalmazása a nemzetközi egyezményt módosító határozatok kötelező hatályának elismeréséhez.

A 2. §-hoz

Az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében a módosító határozatokat törvényben kell kihirdetni.

A 3–13. §-hoz

Az ENSZ Kábítószeres Bizottsága (CND)

- a 2000. március 7-ei ülésén 43/1. számú döntésével a norefedrin elnevezésű anyagot, a 2014. március 19-ei ülésén 57/1. számú döntésével az alfa-fenilacetoacetonnitril elnevezésű anyagot és optikai izomerjeit, a 2017. március 16-ai ülésén 60/12. számú döntésével a 4-anilin-N-fenetil-piperidin (ANPP) elnevezésű anyagot, a 2017. március 16-ai ülésén 60/13. számú döntésével az N-fenetil-4-piperidon (NPP) elnevezésű anyagot, a 2019. március 19-ei ülésén 62/10–12. számú döntéseivel a 3,4-MDP-2-P-metil-glicidsav (PMK glicidsav) elnevezésű anyagot és sztereoizomerjeit, a 3,4-MDP-2-P-metil-glicidát (PMK glicidát) elnevezésű anyagot és sztereoizomerjeit, valamint az alfa-fenilacetoacetamid (APAA) elnevezésű anyagot és optikai izomerjeit, a 2020. március 2–6. között megtartott 63. ülésén 63/1. számú döntésével a metil-alfa-fenil-acetoacetát (MAPA) elnevezésű anyagot és optikai izomerjeit az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni Egyezmény I. jegyzékére felvette;
- 2001. március 20-ai ülésén 44/5–6. számú döntéseivel az ecetsavanhidrid elnevezésű anyagot és a kálium-permanganát elnevezésű anyagot, a 2010. március 8-ai ülésén 53/1. számú döntésével a fenilecetsav elnevezésű anyagot az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni Egyezmény II. Jegyzékéről az I. jegyzékére áthelyezte.

A 14. §-hoz

A törvény hatálybalépéséről rendelkezik.

A 15. §-hoz

Az Egyesült Nemzetek Kábítószer Bizottsága 2000. március 7-én elfogadott 43/1., 2001. március 20-án elfogadott 44/5. és 44/6., 2010. március 8-án elfogadott 53/1., 2014. március 19-én elfogadott 57/1., 2017. március 16-án elfogadott 60–12. és 60/13., 2019. március 19-én elfogadott 62/10., 62/11. és 62/12., valamint 2020. március 4-én elfogadott 63/1. számú határozatainak végrehajtásához szükséges intézkedésekről az egészségügyért felelős miniszter gondoskodik.

Végső előterjesztői indokolás

az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Tunéziai Köztársaság közötti társulást létrehozó Euromediterrán Megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2020. évi CLVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Jelen kihirdető jogszabály célja az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Tunéziai Köztársaság közötti társulást létrehozó Euromediterrán Megállapodáshoz (a továbbiakban: Megállapodás) a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetése.

A Megállapodást 1995. július 17-én írták alá, Brüsszelben és 1998. március 1-jén lépett hatályba.

A Megállapodást és annak a Ciprusi Köztársaság, a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Szlovén Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült Jegyzőkönyvét az országgyűlés a 2011. évi XV. törvényben hirdette ki.

A Horvát Köztársaság 2013. július 1-jén vált az Európai Unió tagállamává. A Horvát Köztársaság csatlakozási okmányának 6. cikkének (2) bekezdése szerint – hasonlóan a Megállapodáshoz történő magyar csatlakozáshoz – a Horvát Köztársaságnak a Megállapodáshoz való csatlakozása a csatolt Jegyzőkönyv útján történik. Ezért a Tanács 2012. szeptember 14-én felhatalmazta a Bizottságot, hogy a Horvát Köztársaság Unióhoz történő csatlakozására való tekintettel kezdjen tárgyalásokat az érintett harmadik országokkal. A Tunéziai Köztársasággal folytatott tárgyalások 2018. május 11-én sikeresen lezárultak.

A Tanács a 2018. október 15-i, 2020/1420-as számú határozatában döntött a Jegyzőkönyv aláírásáról, és annak 2013. július 1-jétől történő ideiglenes alkalmazásáról. A Jegyzőkönyv értelmében a Horvát Köztársaság a megállapodás Szerződő Felévé válik, és az Unió többi tagállamával megegyező módon elfogadja és tudomásul veszi a Megállapodás, valamint a közös nyilatkozatok és levélváltások szövegeit.

Jelen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 9. §-a értelmében a Jegyzőkönyvet törvénnyel szükséges kihirdetni.

A 2. §-hoz

A Jegyzőkönyv hiteles magyar nyelvű szövegét tartalmazza. A Jegyzőkönyv 8 cikke áll. A Jegyzőkönyv 1. cikkének értelmében a Horvát Köztársaság, az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt a Tunéziai Köztársaság közötti társulást létrehozó Euromediterrán Megállapodás Szerződő Felévé válik, és az Unió többi tagállamával megegyező módon elfogadja és tudomásul veszi a Megállapodás, valamint a közös nyilatkozatok és levélváltások szövegeit.

A 3. §-hoz

A törvényjavaslat a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1. Melléklet – a Jegyzőkönyv rendelkezéseivel összhangban – hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

A 4. §-hoz

A törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Végző előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és a Kambodzsai Királyság Kormánya közötti légit közlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló 2020. évi CLVII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslathoz tartozó indoklás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A Magyarország Kormánya és a Kambodzsai Királyság Kormánya közötti légit közlekedési megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) megkötése lehetővé teszi a két ország bármely nemzetközi kereskedelmi repülőtér közötti menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járatok indítását, továbbá hozzájárul Magyarország keleti irányú gazdasági kapcsolatainak erősítéséhez és elősegítheti a kétoldalú kereskedelmi-gazdasági kapcsolatok erősödését.

A Megállapodással kapcsolatos kétoldalú tárgyalások megkezdésére a Magyarország Kormánya és a Kambodzsai Királyság Kormánya közötti légit közlekedési megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról szóló 143/2014. (XII. 5.) ME határozat 1. pontja adott felhatalmazást. A Megállapodást a 2015. szeptember 29-én, Budapesten megtartott tárgyaláson véglegesítették szakértői szinten. A Megállapodás 2020. november 3-án került aláírásra Phnom Penhben.

A Megállapodás tartalmazza a tagállamok és az Európai Bizottság által – a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú légiközlekedési megállapodásokra vonatkozó – közösen kidolgozott és megállapított, többek között a légitársaságok kijelölésére, azok visszavonására vonatkozó záradékokat. A Megállapodás összhangban van a tagállamok és harmadik országok közötti légiközlekedési szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások tárgyalásáról és végrehajtásáról szóló, 2004. április 29-i 847/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseivel.

A Megállapodás törvényben történő kihirdetésére a Magyarország Kormánya és a Kambodzsai Királyság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló 1259/2020. (V. 26.) Korm. határozat 4. pontja ad felhatalmazást.

A Megállapodás tartalmát tekintve – a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 4. §-a alapján – törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel, a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A Megállapodás tartalmát tekintve – a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 4. §-a alapján – törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

2. §

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és 9. §-a szerint a kihirdetés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

3. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. melléklete a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét, a 2. melléklete a hiteles angol nyelvű szövegét tartalmazza.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés. A hatálybalépés napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően tartalmazza a Megállapodás végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

Végső előterjesztői indokolás**a Pannon Egyetemért Alapítványról, a Pannon Egyetemért Alapítvány és a Pannon Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló 2020. évi CLVIII. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.), valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) szerint állami vagyon tulajdonjogát átruházni csak törvényben meghatározott feltételekkel és esetekben, főszabály szerint csak törvény rendelkezése alapján lehet. A Kormány a Pannon Egyetem (a továbbiakban: Egyetem) új működési és fenntartási modelljéről hozott döntésében rendelkezett egyrészt az Egyetem fenntartójaként létrehozásra kerülő Pannon Egyetemért Alapítvány (a továbbiakban: Alapítvány) alapításával kapcsolatos feladatokról, másrészt az alapításhoz és működéshez szükséges állami vagyon biztosításával kapcsolatos feladatokról. Az Nvtv. és Vtv. rendelkezéseire figyelemmel a vagyonjuttatásra e törvény rendelkezéseivel kerül sor.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***Az 1–2. §-hoz**

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 1. § (1a) bekezdése szerint a Kormány kizárólag külön törvény rendelkezése szerint jogosult alapítvány létrehozására. Jelen rendelkezés alapján az Országgyűlés felhatalmazást ad a Kormány számára a törvényjavaslat 2. §-ában meghatározott tevékenység, közfeladat ellátása céljából az Alapítvány létrehozására. Az Alapítvány az Egyetem, mint felsőoktatási intézmény fenntartói jogát a 3. §-ban foglaltak szerint a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényben (a továbbiakban: Nftv.) meghatározott eljárásban a Kormány rendelkezése, engedélye folytán, az engedély hatályosulásával egyidejűleg szerzi meg.

A 3. §-hoz

Az Országgyűlés az Nvtv. és a Vtv. ingyenes vagyonátruházásra vonatkozó szabályai alapján rendelkezik arról, hogy az Egyetem – Nftv. 4. § (2) bekezdésében meghatározott – fenntartói jogát alapítói vagyoni juttatásként az Alapítvány tulajdonába kell adni. Az Egyetem fenntartói joga, mint vagyoni értékű jog átruházásáról a Kormány gondoskodik az Alapítvány alapítói vagyonának rendelkezésre bocsátásával.

A 4. §-hoz

E szakasz szerint a jelenleg költségvetési szervi formában működő Egyetem vagyonkezelésében lévő ingó és ingatlan vagyonelemek – utóbbiak tételes felsorolását a törvény 1. melléklete tartalmazza –, ingyenesen, nyilvántartási értéken történő átvezetéssel a fenntartóváltást követően magánegyetemként tovább működő Egyetem tulajdonába kerülnek. Az ingyenes vagyonátadásra vonatkozó megállapodást az Egyetemmel a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. köti meg. Az ingó vagyonelemek számosságára tekintettel azok nem a jogszabály mellékleteként kerülnek felsorolására, hanem az átadó és az átvevő tételes jegyzőkönyvet vesz fel az átadásra kerülő ingó vagyonelemről. Az ingatlan vagyonelemeket az Egyetem a terhekkel együtt szerzi meg, amely terheket az átadó és az átvevő fél szintén a megállapodásban rögzít.

Az 5. §-hoz

Az átadott ingatlanok tekintetében az Egyetem e rendelkezés értelmében mentesül az Nvtv. ingyenes vagyonjuttatásra vonatkozó rendelkezései, így az átadó részére történő beszámolási kötelezettség, illetve az elidegenítési tilalom előírása alól. Ez utóbbi rendelkezés szerint az Egyetem jogosult lesz a részére átadott ingatlanok értékesítésére, azonban az ingatlan értékesítésből származó bevételt csak e törvényben meghatározottak szerint használhatja fel. (E rendelkezés összhangban áll az Nftv. költségvetési felsőoktatási intézmények gazdálkodására vonatkozó szabályaival.) A törvényjavaslat rendezi a juttatások adójogi helyzetét, ennek megfelelően az általa meghatározott vélelem (*praesumptio iuris et de iure*) alapján a vagyoni juttatás nem alapoz meg az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvényben meghatározott adófizetési kötelezettséget, tekintettel arra, hogy nem áll be a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához e törvényben meghatározott joghatás.

A 6. §-hoz

A törvény céljának megvalósítása érdekében szükséges a társasági részesedés Pannon Egyetem részére történő tulajdonba adása.

A 7. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

A 8. §-hoz

Sarkalatosági záradék. Az Nvtv. sarkalatos rendelkezéseitől eltérő rendelkezések az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdése szerint sarkalatosnak minősülnek.

A 9–10. §-hoz

2022. január 1-jétől az Alapítvány alapítói jogainak gyakorlása – az innovációért és technológiáért felelős miniszter döntése alapján – az Alapítvány kuratóriuma részére átadásra kerülhetnek.

Végső előterjesztői indokolás**a rákosmezei Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánításáról szóló 2020. évi CLIX. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A középkori Magyar Királyság országgyűléseinek hagyományos színhelyét jelentő Rákosmező kiemelt jelentőséggel bírt Magyarország alkotmány- és parlamentarizmustörténetében. Már az Árpád-korban tartottak Rákos mezején országos gyűléseket, elsősorban királyválasztás, valamint hadra kelés céljából, így a terület politikai értelemben vitathatatlanul az ország egyik középpontját jelentette. 1277-ben e helyen választották meg IV. (Kun) Lászlót, majd a Jagellókorban a rákosmezei diéta vált a magyar alkotmányos fejlődésben azzá az állandósult rendi országgyűléssé, ahol a köznemesség személyes jelenlétével születtek meg az országos döntések. Itt hozták meg 1505-ben a magyar jogtörténet fontos hivatkozási pontjává vált „rákosi végzést” is, amelyben a magyar nemesség úgy határozott, hogy nem fogad el idegen családból való uralkodót. Rákos mezeje a későbbi évszázadok emlékeztetőben a magyar nemzeti szuverenitás és népképviselő szimbólumává vált. A XIX. és XX. századi sikertelen kísérleteket követően immár időszerű a Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánítása és az egykori magyar diéta színhelyének méltó módon történő megjelölése. A magyar történelem sorsfordító tanácskozásainak színhelyét, a Királydombot a feledés veszélye fenyegeti. A Királydomb a főváros X. kerületében, a Nagycicce utca, Pilisi utca és Dorogi utca által határolt területen helyezkedik el. A földrajzi kiemelkedés nyugati oldala mára lakóházakkal beépült, ugyanakkor

a magaslat keleti része – melyen a 42717 helyrajzi számon nyilvántartott, a Budapest Főváros X. Kerület Kőbányai Önkormányzat tulajdonát képező ingatlan található – jelenleg is szabadon megközelíthető terület, így a nemzeti emlékhely funkciójának betöltésére alkalmas.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A magyar történelem sorsfordító tanácskozásainak színhelyét, a Királydombot a feledés veszélye fenyegeti. A nemzet múltja szempontjából kiemelt fontosságú helyszín megőrzéséhez, valamint a magyarság emlékeztetésében való felelevenítéséhez indokolt a Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánítása, mely a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 2. mellékletének módosításával valósul meg.

2. §

Hatályba léptető rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás az egyes energiahatékonysági tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi CLX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A jogszabály az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény jogharmonizációs célú módosítását tartalmazza az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló 2018. május 31-i (EU) 2018/844 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló 2018. december 11-i (EU) 2018/2002 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően. Különösen jelentős módosítás a módosított 2012/27/EU irányelv 7. cikk (10) bekezdésében, valamint 7a. cikkében rögzített energiahatékonysági kötelezettségi rendszer hazai bevezetése, továbbá a 2010/31/EU irányelv 14–18. cikkben szabályozott energetikai felülvizsgálati kötelezettség megállapítása, amelyeknek törvényi alapját jelen jogszabály állapítja meg.

Az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer bevezetésével és az alternatív szakpolitikai intézkedések ellenőrzésének és nyomon követésének újraszabályozásával a jogszabály egy olyan keretrendszert hoz létre, amelynek célja és érdeke, hogy az Európai Unió 2030-ig elérendő legalább 32,5%-os kiemelt energiahatékonysági célkitűzései teljesüljenek, és ezt követően is lehessen előrelépéseket tenni az energiahatékonyság területén. Az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer bevezetésével emellett a jogszabály az energiaellátás és -felhasználás hatékonysága előtt álló energiapiaci akadályok és piaci hiányosságok megszüntetésére is törekszik, valamint hozzájárul az „első az energiahatékonyság” elve megvalósításához is.

A jogszabály az épületek energiahatékonyságával kapcsolatosan egyrészt a Hosszú Távú Felújítási Stratégia tartalmi követelményeit, a kapcsolódó nyilvános egyeztetés lehetőségét, és a Stratégia benyújtását állapítja meg, másrészt a 70kW-nál nagyobb névleges teljesítményű fűtő- és légkondicionáló rendszerek energetikai felülvizsgálata kapcsán rögzít új szabályokat a Magyar Mérnöki Kamara szakértői bázisára, és a klímavédelemért felelős hatóság felügyeleti jogkörére építve. A jogszabály a rendszeres időközönként elvégzendő energetikai felülvizsgálat jogintézményét új elemként szabályozza, meghatározva az energetikai felülvizsgálati kötelezettséget, a független ellenőrzési rendszer létrehozását, valamint az energetikai felülvizsgálat eredményeként kiállított felülvizsgálati jelentések nyilvántartásához szükséges adatbázis létrehozását.

A jogszabály az integrált nemzeti energia- és klímatervhez kapcsolódóan az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2018. december 11-i, 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Energiaunió rendelet) végrehajtásához szükséges rendelkezéseket is rögzít, illetve hatályon kívül helyezi a 2014. és 2020. évek közötti kötelezési időszakban megállapított jelentéstételi kötelezettségek szabályait, tekintettel arra, hogy azokat a jövőben az integrált nemzeti energia- és klímatervben szükséges rögzíteni.

Az energetikai szakreferens és az energetikai auditor szakképzése tekintetében pontosító rendelkezéseket állapít meg a jogszabály, illetve energetikai felelőst jelöl ki a Nemzeti Energetikusi Hálózattal történő kapcsolattartás érdekében a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) részére.

A jogszabály tartalmazza továbbá a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, valamint a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény vonatkozásában a jogharmonizációs záradékok elhelyezését.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1–3. §-hoz

Jogharmonizációs záradék elhelyezése az ágazati törvényekben.

A 4. §-hoz

Új és módosuló fogalmi meghatározások. Az „első az energiahatékonyság” elve a kormányzati energiapolitikai tervezés, valamint a szakpolitikai és beruházási döntéshozatal deklaratív elve.

Az integrált nemzeti energia- és klímaterv fogalmát az Energiaunió rendelet rögzíti. A fogalom meghatározására azért volt szükség, mert az energiahatékonysághoz, mint az energiaunió egyik dimenziójához kapcsolódó jelentéstételi előírások az Energiaunió rendelet alapján megváltoztak, az új irányítási mechanizmus a meglévő építőelemeken, például a nemzeti éghajlatvédelmi programokon és a megújuló energiára és az energiahatékonyságra vonatkozó nemzeti terveken, továbbá azon alapul, hogy észszerűsíteni kell és össze kell vonni az elkülönült tervezési és jelentéstételi elemeket. Az összevont tervezést és jelentéstételt az integrált nemzeti energia- és klímaterv szolgálja.

A végfelhasználási energiamegtakarítás fogalma eddig kizárólag az első kötelezettségi időszakra volt meghatározva, ezt követően önálló definíciót kap, mert az energiavolumen alapja eltér az első és a második kötelezettségi időszak vonatkozásában. Közös jellemző ugyanakkor, hogy a végfelhasználási energiamegtakarítást minden esetben a végső felhasználóknál kell elérni, továbbá feltétel, hogy a megtakarítás új energiahatékonyságot javító intézkedés eredménye legyen. A Kormány feladata a végfelhasználási energiamegtakarítás irányítása, a célértékek rendeleti rögzítése és azok teljesülésének nyomon követése.

A központi kormányzat fogalmának aktualizálása a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény központi kormányzati igazgatási szervekre vonatkozó új meghatározásai alapján, továbbá az indokolatlan átfedések törlése érdekében volt szükséges.

A szellőző rendszer a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szellőztetőberendezések környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények tekintetében történő végrehajtásáról szóló 1253/2014 EU Bizottsági rendelet, az effektív névleges teljesítmény, az épületautomatizálási és -szabályozási rendszer, a fűtési rendszer, a hőfejlesztő berendezés és a légkondicionáló rendszer az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv, a lakóépület pedig az országos településrendezési és építési követelményekről szóló Korm. rendelet fogalmának átvételével került rögzítésre. A fenti fogalmak a fűtési és légkondicionáló rendszerek energetikai felülvizsgálata fejezet okán kerültek rögzítésre.

A közlekedési célú üzemanyagok felsorolásánál a jövedéki adóról szóló törvény szerinti üzemanyagok kerültek figyelembevételre a repülőgép-üzemanyag, azon belül is a repülőbenzin kivételével (KN-kód: 2710 12 31), mert az a határon átnyúló jellege miatt nem része az energiamegtakarítási kötelezettségnek.

A támogatandó háztartás meghatározása az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv 7. cikk (11) bekezdés előírása miatt szükséges. Támogatandó az a kiszolgáltatót helyzetben lévő háztartás, amely által használt lakóépületben a lakóépület 20 °C fokra való fűtéséhez és melegvíz készítéshez kapcsolódó éves energiaköltség meghaladja a háztartás éves jövedelmének 25%-át. A támogatandó háztartásoknak az alternatív szakpolitikai intézkedéseknél van jelentősége, hiszen pl. az energiahatékonysági járulék bevételeit elsődlegesen támogatandó háztartások energiahatékonyságának javítására kell fordítani.

Az 5. §-hoz

Az indikatív energiahatékonysági célkitűzés kiterjesztése a 2030-ig terjedő kötelezettségi időszakra. Az indikatív célt az integrált nemzeti energia- és klímatervben kell meghatározni az Energiaunió rendelet 4. és 6. cikkével összhangban. A célt és a támogatandó háztartások érdekében hozott intézkedések eredményét az Európai Bizottság számára az integrált nemzeti energia- és klímatervben be kell jelenteni.

A 6. §-hoz

Az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv új 2a. cikke egy hosszú távú felújítási stratégia kidolgozását írja elő a tagállamok számára annak támogatása érdekében, hogy a magán- és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állománya felújítás révén 2050-re nagy energiahatékonyságú és dekarbonizált épületállománnyá váljon, megkönnyítve a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való, költséghatékony átalakítását.

A 7. §-hoz

A kormány feladatkörét kiterjesztő rendelkezés – a vonatkozó szakasz újraszabályozásával – az energiahatékonysági feladatok, valamint a 6. §-ban meghatározott Hosszú Távú Felújítási Stratégia vonatkozásában. A feladatkörök tekintetében szétválík a kormány és a Hivatal feladatköre az első és a második kötelezettségi időszakban verifikálható alternatív szakpolitikai intézkedések vonatkozásában. Az első kötelezettségi időszakban a korábbi szabályozás marad hatályban, míg 2021. január 1-től kezdődően csupán a nyomon követés és az irányítás marad kormányzati hatáskör, a verifikációt a Hivatal fogja ellátni. A kormány az irányítás keretében a Hivatal javaslatára, de legalább két évente felülvizsgálja az energiamegtakarítási kötelezettség mértékét.

A 8. §-hoz

A Hivatal feladatkörét kiterjesztő rendelkezés a kormány és a Hivatal közti feladatmegosztás érdekében. A Hivatal fő feladata az egyes alternatív szakpolitikai intézkedések, továbbá az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer nyomonkövetési adatai hitelesítésének biztosítása és az integrált nemzeti energia- és klímatervben rögzített vagy rögzítendő szakpolitikai intézkedések nyomonkövetési rendszerét megalapozó módszertani keret meghatározása.

A 9. §-hoz

Jogtechnikai módosítás. A korábbi rendelkezés végrehajtási időszakként a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakot jelölte meg. Az új szabályozás több kötelezettségi időszakot határoz meg, ennek megfelelően szükséges a rendelkezés pontosítása.

A 10. §-hoz

Az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény 11/A. § f) pontja a Hivatalhoz rendeli a közintézmények használatában és tulajdonában lévő épületek energetikai állapotjellemzőinek és havi energiafogyasztási adatainak gyűjtését. A közintézmények energetikai felelőseinek törvényi kijelölése nélkülözhetetlen az energiafogyasztás havi adatszolgáltatásának kialakításához, a rendszer működtetéséhez szükséges folyamatos kapcsolattartáshoz.

A 11. §-hoz

Az új szabályozás négy kötelezettségi időszakot rögzít. Az eddig végrehajtási időszakként meghatározott 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti első kötelezettségi időszak tekintetében az energiamegtakarításra vonatkozó előírások nem változtak. A második kötelezettségi időszak 2021. január 1-től 2030. december 31-ig tart, és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv 7. cikk (1) bekezdés b) pontjában rögzítetteknek megfelelően írja elő, hogy a 2016., 2017. és 2018. bázisévek átlagos végsőenergia-fogyasztási mennyiségéhez képest országos szinten évi 0,8% mértékű új energiamegtakarítást kell elérni végfelhasználási energiamegtakarításként, azaz a végső felhasználók körében. A 2031. január 1-től és a 2041. január 1-től kezdődő tízéves kötelezettségi időszakok esetében a 0,8%-os energiamegtakarítást szintén teljesíteni kell. A szabályozás szigorú előírása emellett, hogy a második kötelezettségi időszakban csak a 2020. december 31. után megvalósuló egyéni fellépésekből származó energiamegtakarítás számolható el, a 2020. december 31. után elért energiamegtakarítás pedig az első kötelezettségi időszakban nem számolható el.

A 12. §-hoz

Az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv 2018. december 12. napját megelőző szabályozása az energiamegtakarítási célkitűzések elérését az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer létrehozásához, vagy annak alternatívájaként szakpolitikai intézkedések végrehajtásához kötötte. Magyarország 2013-ban nem hozott létre energiahatékonysági kötelezettségi rendszert, a célkitűzést a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott szakpolitikai intézkedésekkel teljesítette. Az új irányelvi előírás a szakpolitikai intézkedést gyűjtőfogalomként használja, az új 7a. cikkben rögzített energiahatékonysági kötelezettségi rendszer, és az új 7b. cikkben rögzített alternatív szakpolitikai intézkedések révén a tagállamok kombináltan is teljesíthetik a második és az azt követő kötelezettségi időszakok célkitűzéseit. Az új rendelkezés az energiahatékonysági kötelezettségi rendszert a végfelhasználási energiamegtakarítást megvalósító (szakpolitikai) intézkedések között rögzíti, az erre vonatkozó kormányrendeleti szinten meghatározott kötelező tartalmi elemekkel rendelkező módszertanok, valamint a végfelhasználási energiamegtakarítás mértékének számítása kapcsán pedig előírja, hogy azokat az Európai Bizottság számára az integrált nemzeti energia- és klímaterv részeként kell az energiapolitikáért felelős miniszternek bejelentenie. A miniszter a Hivaltól kérhet 90 napos határidővel tájékoztatást a módszertan egyes rendeletben meghatározott verifikációs tartalmú elemeiről. A miniszter egyebekben szintén végrehajtási rendeletben rögzíti a halmozott energiamegtakarítások célértékeit is a teljes időszakra és éves bontásban egyaránt, amennyiben pedig a Hivatal észleli, hogy az általa elszámolt halmozott éves energiamegtakarítások a rendeletben rögzítetteknel 20%-kal alacsonyabbak, a tárgyévet követő április 30-ig tájékoztatja erről a minisztert. A kötelezettségi rendszer esetén emellett külön javaslatot is tesz a mértékek esetleges megemelésére.

A 13. §-hoz

Az egyes alternatív szakpolitikai intézkedések megvalósításáért és nyomon követéséért felelős, rendeletben meghatározott végrehajtási hatóságok adatszolgáltatási körének pontosítása szükséges azért, hogy a rendelkezésükre álló adatokat a hatóságok a Hivatal részére kötelesek benyújtani, amely köteles közzététel céljából azt továbbítani az alternatív szakpolitikai intézkedések által elért energiamegtakarítás nyilvántartásáért és az adatok hitelesítését ellátó energiapolitikáért felelős miniszter részére. A miniszter az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer kötelezett csoportjai szerinti bontásban teszi közzé az adatokat. A Hivatal új feladata emellett, hogy az alternatív szakpolitikai intézkedések keretében megvalósított egyes energiahatékonyság-javító intézkedések reprezentatív módon kiválasztott, statisztikailag jelentős részét dokumentált módon, éves felülvizsgálati jelentés keretében felülvizsgálja. Ez a feladata a 2021 után esedékes alternatív szakpolitikai intézkedések esetén válik esedékessé, az első kötelezettségi időszakban felmerült intézkedések verifikációja továbbra is a kormány feladatkörében marad. A Hivatal az egyes energiahatékonyság-javító intézkedések

felülvizsgálatát nem hatósági ellenőrzés keretében végzi, hanem határozatban adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő.

A 14. §-hoz

A kormány 2020. január 16-án kihirdette az új Nemzeti Energiastratégiát és a Nemzeti Energia- és Klímatervet. A két dokumentum 2030-ig határozza meg a hazai energiaszektor átalakítását célzó célkitűzéseket és az azok elérését szolgáló legfontosabb intézkedéseket, de annak érdekében, hogy hosszabb távra is megalapozza a „tisza, okos és megfizethető” energia biztosítását és az „első az energiahatékonyság” elvét középpontba helyező jövőképet, a 2040-ig terjedő időszakra vonatkozó kitekintést is tartalmazza. Az energiamegtakarítás ösztönzése az Nemzeti Energiastratégia és a Nemzeti Energia- és Klímaterv kiemelt területe, hiszen az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelvben előírt energiamegtakarítási cél elérése komoly kihívást jelent. E cél költséghatékony megvalósítását energiahatékonysági kötelezettségi rendszer bevezetésével lehet biztosítani.

A kialakítandó energiahatékonysági kötelezettségi rendszer bevezetése, az energiahatékonysági feladatok és intézkedések végrehajtása és ellenőrzése koordináltan, szakmailag független, kiszámítható, transzparens és számonkérhető módon kell, hogy működjön. Az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer kötelezett köre a Vet. és a Get. szerinti villamosenergia- és földgáz-kereskedelmi és egyetemes szolgáltatói engedélyesekre, valamint a közlekedési célú üzemanyagot végső felhasználók részére értékesítő gazdálkodó szervezetekre terjed ki. Tekintettel arra, hogy többféle szabványos üzemanyag típus van forgalomban vagy van rá szabályrendszer, ezek pontos meghatározása elengedhetetlen a teljesítés és a hivatali határozathozatal érdekében.

A kötelezettség mértéke az első években szakaszosan emelkedik, 2024-ben eléri a 0,5%-os maximális mértéket, majd 2028-tól szakaszosan csökkenni kezd. Az értékesített energiamennyiségről a kötelezett fél a Hivatalt tájékoztatja, a Hivatal a tárgyévi energiamegtakarítási kötelezettséget november 30-ig határozza meg. A közlekedési célú üzemanyagot értékesítő gazdálkodó szervezetek esetén a Hivatal a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adatszolgáltatása alapján tud határozatot hozni. A 2019. január 1-jét követően értékesítési jogosultságot szerző kötelezettek kötelezettségének megállapítására speciális szabályok vannak mindaddig, amíg nem áll rendelkezésre a kötelezettségi rendszer bármely évét megelőző második évre vonatkozóan teljes évi értékesítési adat. Ezen átmeneti időszakokban a Hivatal nem hoz határozatot a kötelezettség mértékének megállapítására. E rendelkezések célja, hogy az újonnan piacra lépő kötelezettek ne élvezhessenek előnyt addig, amíg nem rendelkeznek az általános szabályok szerinti, a tárgyévet megelőző második évi értékesítési adattal.

A kötelezettség alternatívája az energiahatékonysági járulék, melynek összege 50 000 Ft/hiányzó GJ/év, amely az átlagos fajlagos beruházási értéknek felel meg. A bevétel az energiapolitikáért felelős miniszter fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának szabályairól szóló rendelete szerint kerül felhasználásra, és azt elsődlegesen a támogatandó háztartások energiahatékonyságának javítását célzó alternatív szakpolitikai intézkedésekre kell fordítani. Az irányítási rendszer a járulék prognosztizálható halmozott célértékeken történő részarányát kormányrendeletben nyomon követhetően rögzíti, ezeket az adatokat az Európai Bizottság részére jelenteni kell.

A kötelezetteknek lehetősége van együttesen elérni a kívánt energiamegtakarítást, a szankciók tekintetében felelősségük egyetemleges. A kötelezettek emellett rugalmassági mechanizmus keretében más kötelezettől, kötelezettnek nem minősülő energiahatékonysági szolgáltatótól vagy harmadik személytől is vételezhetnek energetikai auditáló szervezet által előhitelesített energiamegtakarítást, amely a kötelezettségi rendszeren belül elszámolható.

A kötelezettségi időszakban történő szétválás során a vagyonmegosztás arányában kell figyelembe venni a szétváló jogi személyek által a szétválás évében értékesített energiamennyiséget.

Alternatív szakpolitikai intézkedés igénybevétele esetén az energiamegtakarítási kötelezettség teljesítését a kötelezett fél úgy számolhatja el, hogy az energiaegységre átszámított vissza nem térítendő állami támogatás és adókedvezmény részaránya az alternatív szakpolitikai intézkedés keretében, az energiahatékonyság-javító intézkedés vagy beruházás további elszámolható költségének részaránya pedig kötelezett energiamegtakarításként számolható el. A szabályozás célja, hogy az állami forrás az állami szakpolitikai tervezés részeként legyen elszámolható, míg a kötelezett és a végfelhasználói forrás a kötelezettségi rendszeren belül.

Ettől eltérő szabályozást enged ugyanakkor a törvény lakóépületek energiahatékonyságát javító beruházások és intézkedések esetén: ebben az esetben a vissza nem térítendő állami támogatás és adókedvezmény 70%-a elszámolható a kötelezettségi rendszerben. Ez a szabály ösztönző jellegű azzal, hogy a lakossági szektor felé irányítja az energiahatékonysági beruházások végrehajtását, ez hoz ugyanis hosszú távú és jelentős energiamegtakarítást.

Szintén eltérő szabály, hogy pl. szemléletformálási intézkedés igénybevétele esetén, ahol az állami szakpolitika nem vissza nem térítendő támogatás formájában jelentkezik a kötelezetteknek, rendeleti szinten legyen meghatározva a kötelezett számára ettől kedvezőbb elszámolási lehetőség.

Fontos határidő a törvényben a tárgyévet követő év március 31-e. Ez egy olyan fordulónap, amikor a kötelezett benyújtja a Hivatal felé az előző évi előhitelesített megtakarításait, nyilatkozik a hiányról és a többletről egyaránt. A hiány járulékfizetéssel vagy két évre előre átvitelrel pótolható. A többlet a korábbi hiányokra fordítható, amennyiben erről a kötelezett nem nyilatkozik, bónusszal, másfélszeres szorzóval vehető figyelembe a következő évi megtakarítási kötelezettségének teljesítéseként. A szabály ösztönzi azokat a hosszú távú beruházásokat, amelyek a halmozott energiamegtakarítás tagállami lejelentéséhez elengedhetetlenek. A későbbi teljesítés diszkontálására ugyanezen okok miatt van szükség.

Az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer végrehajtására kijelölt hatóság a Hivatal, aki adatszolgáltatás alapján hoz egyedi határozatot a tárgyévi kötelezettség mértékéről. A Hivatal feladata emellett a teljesített energiamegtakarítások utóellenőrzése reprezentatív mintavétellel, melynek módszertanát éves ellenőrzési tervben rögzíti. Ez az utóellenőrzés vagy hitelesítés nem ugyanaz, mint a bejelenthető és forgalomképes megtakarítások előhitelesítése, amely egy független auditáló szervezet feladata. A rosszul kiszámolt vagy hamis adatokat tartalmazó megtakarítási jelentést a Hivatal érvényteleníti, és a hitelesítő szervezetet is ennek megfelelően szankcionálhatja.

A Hivatal feladata emellett az energiahatékonyság-javító intézkedéseket és beruházásokat tartalmazó jegyzék elkészítése 2021. június 30-ig, majd azt követően annak félévente történő felülvizsgálata. A jegyzék átláthatóan rögzíti a legfontosabb energiahatékonyság-javító intézkedéseket és beruházásokat, az azokból eredő energiamegtakarítás mértékét és a beruházások élettartamát is. A Hivatal a jegyzék előzetes tervezetét köteles az energiapolitikáért felelős miniszterrel leegyeztetni.

Az előírt energiamegtakarítás vagy a járulékfizetés elmulasztásának bírsága: 70 000 Ft/hiányzó GJ/év, azaz a meghatározott járuléknál jelentősen magasabb összeg, ez a Hivatal bevételeit képezi, és a kötelezettség teljesítésének minősül, tehát többször nem róható ki.

A 15. §-hoz

Jogharmonizációs célú előírás, hogy tájékoztatás nyújtása szükséges az épületek energetikai jellemzőinek tanúsításáról szóló kormányrendelet szerinti energiahatékonysági tanúsítványokról, ezek rendeltetéséről és céljáról, a költséghatékony intézkedésekről, felújítási tanácsadás keretében az épület energiahatékonyságának javítását szolgáló pénzügyi eszközökről, valamint a fosszilis tüzelőanyaggal működő kazánok fenntarthatóbb alternatívával való helyettesítéséről. A feladat ellátásáról az a Magyar Mérnöki Kamara tud gondoskodni, amely a Nemzeti Energetikusi Hálózat lakossági és vállalati szektorában felelős az energetikai tanácsadásért.

A 16. §-hoz

Az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény 21/B. § (5) bekezdésének egyértelműsítése azzal, hogy az energetikai szakreferensnek az éves továbbképzést első alkalommal a névjegyzékbevitel évét követő év december 31-ig, ezt követően minden év december 31-ig kell teljesítenie, a megújító szakmai vizsgát pedig első alkalommal a névjegyzékbevitel évét követő ötödik év december 31-ig, ezt követően minden ötödik év december 31-ig, valamint a 21/B. § (6a) bekezdésének egyértelműsítése azzal, hogy az energetikai szakreferens több szakreferensi szervezettel is állhat jogviszonyban, azonban csak egy szervezet esetében szerepelhet a névjegyzékben.

A 17. §-hoz

A hatályos rendelkezés egyértelműsítése azzal, hogy az energetikai auditornak az éves továbbképzést első alkalommal a névjegyzékbevétele évét követő év december 31-ig, ezt követően minden év december 31-ig kell teljesítenie, a megújító szakmai vizsgát pedig első alkalommal a névjegyzékbevétele évét követő ötödik év december 31-ig, ezt követően minden ötödik év december 31-ig.

A 18. §-hoz

A hatályos rendelkezés egyértelműsítése azzal, hogy az energetikai auditor több auditáló szervezettel is állhat jogviszonyban, azonban csak egy szervezet esetében szerepelhet a névjegyzékben.

A 19. §-hoz

Jogharmonizációs célú módosítás, amellyel bevezetésre kerül a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 14–18. cikkének megfelelő fűtési-, légkondicionáló rendszerek és ezek szellőzőrendszerekkel kombinált rendszerek rendszeres helyszíni vizsgálata alapján elvégzett energetikai felülvizsgálat jogintézménye. A rendelkezés meghatározza azokat az ismérveket, amelyeknek, ha az energetikai felülvizsgálattal érintett rendszer megfelel, nem szükséges energetikai felülvizsgálat elkészítése. Az energetikai felülvizsgálat során helyszíni vizsgálatot szükséges elvégezni, majd azt a klímavédelemért felelős hatóság által üzemeltetett adatbázison keresztül kiállított felülvizsgálati jelentéssel kell lezárni. A felülvizsgálati jelentést a rendszer által ellátott épület tulajdonosának, bérletjének át kell adni annak érdekében, hogy a vizsgált rendszer által ellátott épület valós használati helyzetben mért energiahatékonysága javuljon, valamint javítsák a rendszer teljesítményét.

A rendelkezés meghatározza az adatbázisban nyilvántartható adatok körét, a nyilvántartás célját, amellyel biztosított az adatkezelés jogalapja, a személyes adatok védelme, az adatkezelés célhoz kötöttsége. A helyszíni vizsgálat alapján a nyilvántartásban szereplő energetikai felülvizsgáló által a felülvizsgálati jelentésekben rögzítetteket, az ott feltüntetett adatokat, tényeket a nyilvántartás hitelesen tanúsítja.

A rendelkezés meghatározza az energetikai felülvizsgáló nyilvántartásba vételének feltételeit, a felülvizsgálót terhelő alapvető kötelezettségeket (képzési, továbbképzési, díjfizetési kötelezettség). Az energetikai felülvizsgálattal kapcsolatos új hatósági feladatok finanszírozását az energetikai felülvizsgáló által fizetendő éves felügyeleti díj és a jelentésdíj biztosítja, amelyek a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság bevételeit képezik, és amely bevételt kizárólag a Hatóság feladatellátásával összefüggő költségekre fordít. Ezen díjból befolyó bevétel biztosítja az elektronikus nyilvántartás üzemeltetésével kapcsolatos üzemeltetési költségek, valamint a feladatellátáshoz kapcsolódó adminisztrációs- és humánerőforrás fedezetét. A fizetési kötelezettség elmulasztása esetén a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság egyedi hatósági határozatban állapítja meg a kötelezettség teljesítésének elmulasztását. Önkéntes jogkövetés hiányában a végrehajtható hatósági döntéssel a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság megkeresi az állami adóhatóságot a végrehajtási eljárás lefolytatása érdekében. A fizetési kötelezettség teljesítéséig az energetikai felülvizsgáló további felülvizsgálati jelentést nem állíthat ki.

Az energetikai felülvizsgálatot – az energetikai audittal érintett rendszerek kivételével – nyolcévente kell elvégeztetni. A kötelezettség teljesítésének ellenőrzési jogkörét a klímavédelemért felelős hatóság látja el, azzal, hogy a felülvizsgálati jelentések szakmai ellenőrzéséről a Magyar Mérnöki Kamara gondoskodik.

A 20–22. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezések a Kormány, az energiapolitikáért felelős miniszter és a Hivatal számára.

A 23. §-hoz

Átmeneti rendelkezés egyrészről a 2022. január 1-jén fennálló, energetikai felülvizsgálatra köteles fűtési és légkondicionáló rendszerekre, továbbá a Hivatalra vonatkozóan, az energiamegtakarítási kötelezettséget megállapító első éves határozattal összefüggésben.

A 24. §-hoz

Jogharmonizációs záradék módosítása.

A 25. §-hoz

Technikai jellegű, szövegcsérés módosítás.

A 26. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezés.

A 27. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés, amely figyelemmel van a kellő felkészülési idő és a jogharmonizációs kötelezettségek idejére.

A 28–29. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

Végső előterjesztői indokolás**a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról 2020. évi CLXI. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

Az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvt.) 12. § (1) bekezdés b) pontja szerint a bányászati kutatás és kitermelés, valamint az ezekkel összefüggő bányászati melléktevékenység az állam kizárólagos gazdasági tevékenysége. Az állami vagyonnal való felelős gazdálkodással kapcsolatos kritériumokat, az eredményesség, hatékonyság követelményét az Nvt. általános elvárásként fogalmazza meg.

A nemzeti vagyonnak minél pontosabb ismerete és értékelése, valamint annak szükség- és észszerű használata társadalmi érdek. Ahhoz, hogy az állam a bányászati úton elérhető természeti erőforrásait „jó gazda” gondosságával hasznosítsa, szükséges az indokolatlan területfoglalások megszüntetése és egyes bányászati tevékenységgel érintett ingatlanokon az állam elővásárlási jogának biztosítása. A törvénymódosítás célja az, hogy jogszabály-módosítási javaslatokat fogalmazzon meg a hazai építőipari alapanyag kutatásának és kitermelésének támogatása érdekében.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***Az 1. §-hoz**

A módosítás pontosítja azt a rendelkezést, hogy a vízügyi ágazat fenntartási feladatai során a nemzeti vagyonba tartozó vizek medrében végzett mederanyag eltávolítása nem minősül bányászati tevékenységnek, így a fenntartási feladatok ellátása során eltávolított mederanyag esetleges építőiparban történő hasznosításának eljárása egyszerűsödik. Továbbá a nagyvízi mederből – azokon a területeken, amelyek nem esnek a nemzeti vagyonba tartozó vizek medrébe – a bányászat feltételekkel megengedett.

A 2. §-hoz

Az építőipari nyers- és alapanyag ellátás biztosítása érdekében szükséges az engedélyezési eljárás egyszerűsítése és gyorsítása, így az engedélyezési eljárás általános szakmai követelményeinek megtartása mellett bevezetésre kerül, hogy az építőipari nyers- és alapanyagok kutatása esetében a kutatási tevékenység csak előkutatás keretében végezhető. Az építőipari nyers- és alapanyag esetén az előkutatás bejelentés alapján folytatható.

A 3. §-hoz

Az építőipari nyers- és alapanyag-ellátás biztosítása érdekében az engedélyezési eljárás általános szakmai követelményeinek megtartása mellett bevezetésre kerülnek a bejelentésen alapuló előkutatás szabályai.

A 4. §-hoz

Az építőipari nyers- és alapanyagokra megállapított bányatelkek esetében az üzemszerű kitermelés megkezdése határidejének csökkentése szükséges az általános 5 éves határidőtől eltérően az állam nyersanyagszükségletének kielégítése érdekében.

Az 5. §-hoz

A szabályozással biztosítható az is, hogy a nevezett hatósági eljárás során az állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv időben tudomást szerezzen az építőipari nyers- és alapanyagok esetében a hatósági eljárás megindításáról, és amennyiben részéről szükséges, igénybejelentéssel élhessen.

A 6. §-hoz

Az építőipari nyers- és alapanyagokra megállapított bányatelteken folytatott kitermelés biztosítása és az indokolatlan területfoglalások megakadályozása érdekében a kitermelés hatósági engedéllyel történő szüneteltetésének a megszüntetése, a kitermelés szüneteltetésének a 4. évtől a bányászati jog törlése és a kitermelés szüneteltetésének első félévétől a kieső bányajáradék mértékének megemlése szükséges.

A 7. §-hoz

A bányászati tevékenység szabálytalan végzésének eseteit szükséges kiegészíteni a felügyeleti díj meg nem fizetésével.

A 8. §-hoz

Ügyféli jogállás biztosítása szükséges a bányászati joggal érintett ingatlan tulajdonosának az építőipari nyers- és alapanyag esetében a hatósági engedély alapján gyakorolt bányászati jog átruházásához való hozzájárulás iránti eljárásban is.

A 9. §-hoz

A törvény 49. § 55. pontjában meghatározott ásványi nyersanyagra vonatkozó bányászati joggal érintett ingatlan tulajdonjogának átruházása esetén a Magyar Állam elővásárlási jogának biztosítása szükséges a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodás elősegítése érdekében.

A 10. §-hoz

Az „állami elővásárlási jog szempontjából védettnek minősülő ingatlanokat érintő bányatelkek vonatkozásában bányászható ásványi nyersanyagok” és az „építőipari nyers- és alapanyagok” fogalom meghatározása, amely elősegíti a jogi szabályozás gyakorlati alkalmazását.

A 11. §-hoz

A törvény átmeneti rendelkezéssel egészül ki, mert az ebben hivatkozott rendelkezések tartalmilag már a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvényben is szerepelnek, így e módosítások alkalmazása már a folyamatban levő ügyekben is alkalmazandóak. Szükséges rögzíteni, hogy a többi módosítás viszont csak a hatályba lépést követően kezdődő jogviszonyokban és ügyekben alkalmazható a visszaható hatály tilalmának elve miatt.

A 12. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezés az állami elővásárlási jog gyakorlásának részletszabályainak megalkotására.

A 13. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a számviteli törvényhez kapcsolódó, sajátos számviteli szabályokat tartalmazó kormányrendeletek módosításáról, valamint az adótanácsadók, adószakértők és okleveles adószakértők nyilvántartásba vételéről és továbbképzéséről szóló kormányrendelet módosításáról szóló 616/2020. (XII. 21.) Korm. rendelethez

Ezen indokolást a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (1) bekezdése, valamint (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzé kell tenni.

A kormányrendelet elsődleges célja a sajátos számviteli szabályokat tartalmazó kormányrendeletek, valamint az adótanácsadók, adószakértők és okleveles adószakértők nyilvántartásba vételéről és továbbképzéséről szóló kormányrendelet tekintetében az alapul szolgáló jogszabályi környezettel való összhang megteremtése, az év közben megvalósult törvényi változások átvezetése.

A kormányrendelet a számviteli törvény egyes határértékek számításánál alkalmazandó „átlagos létszám” fogalom használatára vonatkozó módosítását vezeti át a kormányrendeletek előírásain.

Egyszerűsítési céllal a kormányrendelet tovább bővíti (a szerződés elszámolási egységére vonatkozó szabályokra való kiterjesztéssel) a számviteli törvény azon előírásainak a körét, amelyeket a mikrogazdálkodói beszámolót készítő vállalkozóknak nem kell alkalmazniuk.

A kormányrendelet a felszámolási eljárások során a gyakorlatban felmerült kérdéseket rendezi, elősegítve ezzel az egységes gyakorlatot.

Kiegészítésre kerül a külön jogszabályban meghatározott, jogi személynek minősülő egyéb szervezetek köre, tekintettel arra, hogy a felsőoktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat alapján az Országos Tudományos Diákköri Tanács beszámolási és könyvvezetési kötelezettségére 2021. január 1-jei hatállyal a számviteli törvény szerinti egyéb szervezetekre meghatározott szabályokat kell alkalmazni.

Az átalakulási törvény módosított előírása alapján a vagyonmérlegeket és a vagyonleltárakat csak akkor kell könyvvizsgálóval ellenőriztetni, ha az átalakuló jogi személy a számviteli törvény előírása alapján éves beszámolója tekintetében is könyvvizsgálatra kötelezett. E módosítást szintén szükséges átvezetni az érintett kormányrendelet vagyonmérlegekre és vagyonleltárakra vonatkozó előírásain.

Az adótanácsadók, adószakértők és okleveles adószakértők nyilvántartásba vételéről és továbbképzéséről szóló 263/2018. (XII. 20.) Korm. rendelet módosítása az adózás rendjéről szóló törvény az adótanácsadói, adószakértői és okleveles adószakértői továbbképzési rendszer 2021. január 1-jével történő átalakításával összefüggő módosításából eredő módosításokat tartalmazza.

Végső előterjesztői indokolás
az egyes beruházásokkal összefüggő kormányrendeletek módosításáról szóló
617/2020. (XII. 21.) Korm. rendelethez

A jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. §-a, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján kerül közzétételre.

A jogszabály három hatályos kormányrendelet módosítására irányul, melyek tekintetében a Kormány a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 1. § (1) bekezdés b) pontja alapján a tárgyi beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyeket nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánította.

1. A Modern Városok Program és az Árpád-ház Program keretében Székesfehérváron megvalósuló egyes beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 5/2017. (I. 12.) Korm. rendelet módosításának célja, hogy a beruházás tekintetében a tervező és a kivitelező kiválasztására egy közbeszerzési eljárásban kerüljön sor, ezzel rövidítve az eljárás időtartamát.
2. A Kézilabda Munkacsarnok-fejlesztési Program beruházásainak megvalósításával összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 224/2018. (XI. 29.) Korm. rendelet módosításának célja, hogy a telekhatárok rendezésének elhúzódása ne akadályozza a beruházások megvalósítását. Erre tekintettel az építési engedélyezési eljárás és a használatbavételi engedélyezési eljárás során a beruházással érintett telkeket rendezettnek kell tekinteni.
3. A Citadella erőd és környezete megújításához és értékörző fenntartásához szükséges beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról, valamint az eljáró hatóságok kijelöléséről szóló 339/2020. (VII. 10.) Korm. rendelet módosításának célja, hogy a vízügyi és vízvédelmi hatósági és helyi vízgazdálkodási hatósági engedélyezési eljárások tekintetében eljáró hatóságként kijelölésre kerüljön a Fővárosi Katasztrófavédelmi Főigazgatóság, a környezetvédelmi hatósági eljárások és természetvédelmi hatósági eljárások tekintetében eljáró hatóságként kijelölésre kerül a Pest Megyei Kormányhivatal.

Végső előterjesztői indokolás
a kábítószerekkel és pszichotróp anyagokkal, valamint az új pszichoaktív anyagokkal végezhető
tevékenységekről, valamint ezen anyagok jegyzékre vételéről és jegyzékeinek módosításáról szóló
66/2012. (IV. 2.) Korm. rendelet módosításáról szóló 620/2020. (XII. 21.) Korm. rendelethez

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének (a továbbiakban: ENSZ) Kábítószer Bizottsága (Commission on Narcotic Drugs, a továbbiakban: CND) az ENSZ nemzetközi kábítószer-politika kialakítására szakosodott funkcionális bizottsága. A CND évente ülésezik (továbbá lehetőség van évente egyszer ismételt ülés összehívására) székhelyén, Bécsben. A nemzetközi kábítószer-politika alakításán kívül az ENSZ nemzetközi kábítószer-ellenőrzési egyezményeinek felhatalmazása alapján a CND szabályozó funkcióval is rendelkezik: döntéseivel meghatározhatja, mely anyagok kerüljenek nemzetközi ellenőrzés alá.

Az Egységes Kábítószer Egyezmény, valamint a Pszichotróp Egyezmény módosítása a Korm. rendelet listáinak módosítását is szükségessé teszi.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Végső előterjesztői indokolás**a Vidékháló Telekommunikációs Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt” reorganizációjához szükséges kormányzati intézkedésekről szóló 621/2020. (XII. 21.) Korm. rendelethez**

A jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. §-a, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján kerül közzétételre az Indokolások Tárában.

A Vidékháló Telekommunikációs Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: Társaság) a regionális internetszolgáltatók csoportjába tartozik egy olyan kistérségekben, ahol a multinacionális cégek nem rendelkeznek saját hálózattal, így gyakorlatilag az egyedüli szolgáltatóként biztosítja az igények ellátását saját erőből és támogatásokból kiépített saját tulajdonú optikai hálózat birtokában. A Társaság által lefedett 21 térségből 13-ban nincs alternatív lehetőség digitális szolgáltatásokra, így valódi versenyhelyzet nem áll fenn. Kábelhálózatát kiegészítendő mikrohullámú rendszerek kiépítésével is foglalkozik, amely a gyéren lakott külterületeken lehetővé teszi a szélessávú internet-szolgáltatás igénybevételét. A Társaság hálózatépítő, -fenntartó tevékenységének folytatása a gazdaságfejlesztési stratégia egyes, a digitális infrastruktúra fejlesztésére vonatkozó céljainak megvalósítása szempontjából nem helyettesíthető.

A fentiekre tekintettel a Társaság nemzetgazdasági stratégiai szempontból kiemelt jelentőségű tevékenységet folytat, ezért a csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 65. § (1) bekezdés a) pontja és 65. § (3) bekezdés e) pontja szerint szükséges stratégiaiilag kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté minősíteni.

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás

a végfelhasználási energiamegtakarítással kapcsolatos adatszolgáltatásról szóló 17/2020. (XII. 21.) MEKH rendelethez

A rendelet meghatározza a közlekedési célú üzemanyagot végző felhasználók részére értékesítő gazdálkodó szervezetek, a villamos energia kereskedelmi és a földgáz kereskedelmi engedélyesek éves adatszolgáltatásának határidejét és tartalmi követelményeit. Az adatszolgáltatás célja az éves energiamegtakarítási kötelezettség mértékének Hivatal általi megállapítása.

A rendelet meghatározza a kötelezett felek által elszámolni kívánt energiamegtakarítás bejelentésére vonatkozó részletszabályokat, valamint az energiamegtakarítás megállapítása céljából készített energetikai audit kiegészítő kötelező tartalmi elemeit.

A rendelettel kerül szabályozásra az energiahatékonyságról szóló törvény végrehajtásáról szóló 122/2015. (V. 26.) Korm. rendeletben kijelölt végrehajtó hatóságok által az egyes alternatív szakpolitikai intézkedések keretében elért energiamegtakarítás bejelentésének adattartalma.

A rendelet a rendszeres adatszolgáltatásra kötelezettek által szolgáltatandó adatok köréről, a teljesítés módjára vonatkozó követelményekről, valamint az adatszolgáltatási kötelezettség határidejéről, továbbá a rendkívüli adatszolgáltatással kapcsolatos rendelkezésekről, valamint a földgáz rendszerhasználati díjak, a külön díjak és a csatlakozási díjak meghatározásának keretszabályairól szóló 8/2016. (X. 13.) MEKH rendelet, a földgáz rendszerhasználati díjak, a külön díjak, valamint a csatlakozási díjak alkalmazásának szabályairól szóló 11/2016. (XI. 14.) MEKH rendelet és a földgáz rendszerhasználati díjak, a külön díjak és a csatlakozási díjak mértékéről szóló 13/2016. (XII. 20.) MEKH rendelet módosításáról szóló 7/2017. (VII. 13.) MEKH rendelet eltérő szöveggel történő hatályba léptetéséről szóló 11/2017. (VIII. 25.) MEKH rendelet (a továbbiakban: R1) módosításával meghatározza a villamos energia kereskedelmi és a földgáz kereskedelmi engedélyesek új éves adatszolgáltatásának adattartalmát, amelynek célja az éves energiamegtakarítási kötelezettség mértékének Hivatal általi megállapítása.

Az R1 módosításra kerül továbbá annyiban, hogy a hatályos 11. melléklete kiegészítésre kerül a V620-v1 jelű adatszolgáltatással. Az új adatszolgáltatás célja a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti összehasonlító eszközhöz szükséges adatok bekérése. Az R1 23. mellékletéből törlése kerül továbbá a G613-v1 adatszolgáltatás, tekintettel a földgáz rendszerhasználat árszabályozásának kereteiről szóló 74/2009. (XII. 7.) KHEM rendelet hatályon kívül helyezésére, valamint a vonatkozó tranzakciók teljes körű lezárultára.

A rendelettel módosításra kerül továbbá az energetikai auditorok és az energetikai auditáló szervezetek adatszolgáltatásáról, valamint a közreműködő szervezetek éves jelentéstételi kötelezettségéről szóló 1/2017. (II. 16.) MEKH rendelet, amely módosítással meghatározásra kerülnek az elért energiamegtakarítás mértékét alátámasztó, új típusú energetikai auditra vonatkozó adatszolgáltatás tartalmi elemei.

A jogszabály indokolásának az Indokolások Tárában történő közzététele – a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján – szükséges.

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a területrendezési tervek készítésének és alkalmazásának kiegészítő szabályozásáról szóló 9/2019. (VI. 14.) MvM rendelet módosításáról szóló 20/2020. (XII. 21.) MvM rendelethez

Az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területén a beépítésre nem szánt területek, ezen belül is az általános mezőgazdasági területek településrendezési és beépítési szabályait nem az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) határozza meg, hanem a 9/2019. (VI. 14.) MvM rendelet (a továbbiakban: MvM rendelet), ahogyan ezt az OTÉK 29. § (9) bekezdése maga is rögzíti.

Az MvM rendelet 13. §-a lehetőséget ad arra, hogy a területrendezési tervben általános mezőgazdasági terület övezetében sorolt terület legfeljebb 5%-át az adott település a településrendezési eszközének készítése, módosítása során bármely területfelhasználási egységbe besorolhassa. A települési szinten általános mezőgazdasági terület övezetében sorolt telkek vonatkozásában a 14. § pedig megengedi, hogy az övezetben – gazdasági funkcióval egybekötött – lakórendeltetésű építményt helyezzenek el. Így, szántó művelési ágban lévő területeken 20 ha telekmérettől, gyeper, rét vagy legelő művelési ágnál 5 ha telekmérettől – a gazdasági funkció mellett – a beépített terület 20%-át meg nem haladó mértékben elhelyezhetőek lakórendeltetésű épületek.

Az elmúlt időszakban a Balaton kiemelt üdülőkörzethez tartozó településeknél, különösen 44 parti és 8 partközeli település esetében sajnálatos módon megjelent az a gyakorlat, hogy – a Balaton közelsége miatt – az egyébként beépítésre nem szánt területeken nagy számban lakó-, üdülő-, kereskedelmi, szolgáltató, szállás rendeltetésű épületeket – többek között – apartmanházakat helyeznek el. Az ezekhez rendelt gazdasági funkció egyáltalán nem, vagy nem mezőgazdasági tartalommal jelentkezik. A megjelenő új épületek rombolják a Balaton, a Balaton-felvidék és a Somogyi-dombság egybefüggő látképét, sok esetben nem illeszkednek a településképi és a tájvédelmi követelményekhez. Ezért, az MvM rendelet módosításával egyrészt a Balaton kiemelt üdülőkörzet vonatkozásában meghatározásra kerül, hogy milyen különleges övezetek nem helyezhetők el az általános mezőgazdasági terület – területrendezési – övezet települési szintű lehatárolásakor, az arányosan maximálisan 5%-nyi területrészen. Erre a nem általános mezőgazdasági területbe, természetközeli területbe vagy közlekedési területbe sorolt területre az 52 parti és partközeli település vonatkozásában további szigorító szabály is megállapításra kerül, miszerint a továbbiakban nem helyezhető el üdülő- és kereskedelmi, szolgáltató, szállás rendeltetésű épület sem, és legalább 3 ha-os telekméret szükséges ahhoz, hogy telkenként legfeljebb 150 m² bruttó alapterülettel, 7,5 méter beépítési magassággal egy darab lakórendeltetésű épület elhelyezhető legyen. Emellett az 52 település vonatkozásában garanciális szabályként az is kimondásra kerül, hogy a település által általános mezőgazdasági terület övezetbe sorolt, ebben maradt területeknél (ez összesen az országos övezet 95%-a lehet) nem helyezhető el üdülő- és kereskedelmi, szolgáltató, szállás rendeltetésű épület, valamint lakórendeltetés esetén telkenként legfeljebb egy épület elhelyezésére van mód.

Végző előterjesztői indokolás**a Tej Szakmaközi Szervezet és Terméktanácsnál működő Közösségi Marketing Alapba történő befizetésről szóló piacszervezési intézkedés kiterjesztéséről szóló 67/2020. (XII. 21.) AM rendelethez**

A Tej Szakmaközi Szervezet és Terméktanács Közösségi Marketing Alapot működtet, amelynek célja a fogyasztók több, gyakoribb és tudatosabb tej és tejtermék fogyasztásra való ösztönzése, a gyermekek, a fiatalok tej- és tejtermékfogyasztásra motiváló nevelésének támogatása, segítségnyújtás az egészségtudatos táplálkozás kialakításában a tej és tejtermékek fogyasztásának megszerettetésével, valamint a tejtermékek sokféleségének és egészséges táplálkozásban betöltött szerepének bemutatásával. A rendelet ezen Közösségi Marketing Alapba történő befizetésről szóló piacszervezési intézkedés hatályát terjeszti ki. A kiterjesztés a szakmaközi szervezeten belül létrejött megállapodásnak, döntésnek vagy összehangolt magatartásnak a kötelezővé tétele az ágazat azon szereplőire, akik nem tagjai az adott szakmaközi szervezetnek. A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló 2015. évi XCVII. törvény 19. §-a alapján a kiterjesztésről kérelem alapján az agrárminiszter dönt, és jogszabályban hirdeti ki. A piacszervezési intézkedés kiterjesztése legfeljebb három gazdasági évig tartható hatályban.

A mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelet (a továbbiakban: SCMO rendelet) 164. cikk (4) bekezdés a) pontja külön nevesíti „a termelésre és a piacra vonatkozó jelentéstételt” azon szabályok között, amelyek kiterjesztése kérhető az egyéb gazdasági szereplőkre.

A közösségi marketing előnyét, azaz a fogyasztás bővülését (vagy piaci zavar esetén a csökkenés mérséklését) valamennyi piaci szereplő élvezi, „terheit” azonban egy jó ideig csak egy részük viselte. Ezen ellentmondásos helyzet feloldását segíti az uniós és hazai szabályok adta lehetőség: a marketing-hozzájárulás címén előírt fizetési kötelezettség kiterjesztése, amely a tej közösségi marketingje tekintetében a Tej Szakmaközi Szervezet és Terméktanácsnál működő Közösségi Marketing Alapba történő befizetésről szóló piacszervezési intézkedés kiterjesztéséről szóló rendelettel valósul meg.

Figyelemmel arra, hogy a Tej Szakmaközi Szervezet és Terméktanácsnál működő Közösségi Marketing Alapbevételeit képezik az 195098, a 208346 és a 212671 lajstromszámú védjegyek használata alapján fizetett védjegyhasználati díjak, így a kettős hozzájárulás fizetésének elkerülése érdekében nem köteles az adott év vonatkozásában marketing-hozzájárulást fizetni, aki az említett védjegyek valamelyikének jogszerű használata alapján a védjegy tulajdonosának az adott év teljes időszakára nézve a védjegyhasználati díjat megfizette.

A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az indokolás közzététele javasolt az Indokolások Tárában.

Végső előterjesztői indokolás**a jogi szakvizsgáról szóló 5/1991. (IV. 4.) IM rendelet módosításáról szóló 16/2020. (XII. 21.) IM rendelethez**

A módosítás az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány vagy járványveszély következményeinek elhárítása, a magyar állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében a jogi szakvizsgáztatás elektronikus lebonyolításának lehetőségét hivatott biztosítani.

Emellett a módosítás a jogi szakvizsgáztatásban közreműködő jegyzőkönyvvezetők díját 4500 forintról vizsganaponként 12 000 forintra emeli meg.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.